

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII

HOTĂRÂREA NR. 19
din 17.01.2006

Colegiul Director

1. ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte
2. GERGELY DEZIDERIU - Membru
3. IONIȚĂ GHEORGHE - Membru
4. MACOVEANU CORINA NICOLETA - Membru
5. ROȘU MĂDĂLINA RALUCA - Membru
6. TRUINEA ROXANA PAULA – Membru
7. VASILE ANA MONICA - Membru

Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, întrunit în data de 17.01.2006, a dezbătut petiția nr.8308/03.11.2005, autosesizare, având ca obiect

- Neacordarea asistenței medicale de către medicul de gardă unei paciente de naționalitate maghiară, care nu vorbea limba română
- Afirmatiile medicului de gardă „dacă nu știe limba română, să fie dusă la Budapesta!”.

În fapt, ziarul Nepujsag a publicat un articol, „Menjen Budapestre!” (Mergeți la Budapesta!), în care se prezintă situația unei familii de naționalitate maghiară, care a fost adusă cu salvarea la Spitalul din Târgu-Mureș pentru a i se acorda îngrijire medicală la clinica de urologie. Familia este de naționalitate maghiară, soțul vorbind limba română, soția vorbind doar limba maghiară. Medicul de gardă, dr. , după ce i-a adresat mai multe întrebări în limba română pacientei, medicul a afirmat: „dacă nu știe limba română, să fie dusă la Budapesta!”. , ulterior explicând că cei doi trăiesc în România și trebuie să cunoască limba oficială a statului. După această discuție, medicul a trecut la tratarea pacientei.

O echipă a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării s-a deplasat la Spitalul Județean Târgu-Mureș, unde a discutat cu dr. , cu șeful clinicii de urologie și cu dr. , directorul administrativ al Spitalului. Dr. a susținut că pacientei i s-au acordat serviciile medicale de urgență și că nu a trimis-o la Budapesta, ci doar a afirmat că ar trebui ca aceasta să cunoască limba română.

Prin adresa nr. 8526/15.11.2005, Dr. Cincă Sorin a declarat următoarele:

- În data de 25/26.10.2005 era de gardă și a fost solicitat pentru un consult

de urgență în data de 26.10.2005, orele 2:06.

- A sosit în 5 minute la ambulanță, de unde a preluat-o pe pacientă, acordându-i serviciile medicale de specialitate, urmate de internarea acesteia
- Toate serviciile medicale acordate de medic și asistent se regăsesc în registrul de consultații din ambulanță la poziția RC:5393 și foaia de observație a pacientei.

- Medicul nu a fost contactat de jurnalista care a scris articolul, aceasta având la dispoziție numai un punct de vedere, respectiv pe cel al pacientului

- Afirmările din articol ale medicului nu sunt recunoscute de acesta.

Discuțiile cu soțul și fiica pacientei referitoare la acordarea serviciilor medicale s-au purtat în limba română. Medicul nu cunoaște limba maghiară. Medicul a solicitat ajutorul soțului pentru a face o anamneză corectă, iar acesta a acceptat cu greu să vorbească în limba română.

- Medicul declară că nu a afirmat cele apărute în articolul respectiv. (declarație anexată la dosar)

DI. , asistent medical, de gardă în data de 25/26.10.2005, susține că pacientei i s-au acordat serviciile medicale și că nu a auzit expresia „dacă nu știe limba română, să fie dusă la Budapesta!”. (declarație anexată la dosar)

Colegiul Director a solicitat jurnalistei să precizeze dacă informațiile au fost verificate la Spitalul Județean Târgu-Mureș și dacă deține orice alte informații care să conducă la rezolvarea eficientă a cazului. Jurnalista nu a răspuns solicitării Colegiului.

De asemenea, Colegiul Director a solicitat un punct de vedere pacientei. Soțul acesteia a răspuns solicitării Colegiului, precizând următoarele:

- În noaptea de 26.10.2005, a chemat salvarea, care i-a dus pe soția sa și pe el la Spital, unde medicul de gardă a venit după 20 minute

- La intrarea în camera de urgențe, medicul a întrebat-o pe pacientă ce are, iar soțul acesteia i-a răspuns că ea nu știe românește. Medicul a afirmat că „în România toată lumea trebuie să știe românește”

- Apoi medicul i-a administrat femeii o injecție și l-a poftit pe soț afară, urmând să acorde serviciile medicale corespunzătoare

- După câteva minute, medicul le-a spus că pot merge acasă, dar între timp mașina salvării plecase. Soțul pacientei l-a implorat pe medic să o interneze. Medicul a luat ceva acte și a internat-o, peste trei zile, aceasta fiind transferată la chirurgie

COLEGIUL DIRECTOR

Examinând conținutul petiției, actele de la dosar și legislația în vigoare constată că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare. Colegiul Director a reținut că pacientei i s-au acordat servicii medicale (conform foi de observație), iar referitor la afirmația medicului (dacă aceasta a fost făcută),

Colegiul apreciază că este o opinie personală, iar nu o discriminare. Medicul nu a impus pacientului opinia sa și nici nu a refuzat să-i acorde îngrijirea medicală. La dosar există declarația medicului și a asistentului, care susțin că nu au făcut afirmațiile respective, și declarația soțului pacientei, care susține că medicul a afirmat ceea ce este prezentat în articol. Neexistând suficiente probe la dosar, Colegiul consideră că nu există faptă de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.2 alin. (1) lit.g), art.3 alin. (2), art.5 alin.(8) și art.7 alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr. 1194/2001 privind organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu modificările și completările ulterioare, cu 4 voturi pentru și trei împotriva (Asztalos Csaba Ferenc, Dezideriu Gergely, Roxana Truinea).

Opinia separata a membrilor in Colegiul Director, Asztalos Csaba Ferenc, Gergely Dezideriu, Truinea Roxana Paula

1. În fapt, ziarul Nepujsag în cadrul articolului intitulat, „Menjen Budapestre!” (Mergeți la Budapesta!), prezintă situația familiei, de naționalitate maghiară, care a fost adusă cu salvarea la Spitalul din Târgu-Mureș. Autorul articolului precizează că medicul de gardă, dr., după ce i-a adresat mai multe întrebări în limba română pacientei, care nu a putut să răspundă, chinată de dureri, a afirmat: „dacă nu știe limba română, să fie dusă la Budapesta!”. După aceea i-a explicat cuplului în vârstă că trăiesc în România și trebuie să cunoască limba oficială a statului, iar după argumentul avut cu sotul pacientei, a acordat îngrijirile necesare.

2. Urmare publicării acestui articol, o echipă a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării s-a deplasat la Spitalul Județean Târgu-Mureș, unde a discutat cu dr., acesta afirmând că pacientei i s-au acordat serviciile medicale de urgență și că nu a trimis-o la Budapesta, ci doar a afirmat că ar trebui ca aceasta să cunoască limba română.

3. De asemenea, Colegiul Director a solicitat un punct de vedere pacientei, iar sotul acesteia a răspuns solicitării comunicând faptul că în noaptea de 26.10.2005, a chemat salvarea, care i-a dus pe soția sa și pe el la Spital, unde medicul de gardă a venit după 20 minute. Domnul precizează: „În momentul când medical a intrat în camera de urgențe, sotia mea era ingenuchiată pe podea din cauza durerilor...”

- Ce aveți? – a întrebat-o pe ea.

În locul sotiei mele am răspuns eu, spunând:

- Domnule doctor, ea nu știe românește.

- Dacă nu știe românește, mergeți la Budapesta. În România toată lumea trebuie să știe românește – a spus, apoi a stat câteva minute.

-Domnule doctor, vă rog frumos să o ajutați-am rugat din nou, după ace un bărbat tânăr, care era cu medical i-a administrat sotiei mele o injecție, iar pe mine m-au pofțit afara din sală de tratament.”

4. Examinând conținutul petiției și actele de la dosar, putem reține, în opinia noastră, că serviciile medicale au fost acordate pacientei de către domnul dr., astfel încât sub acest aspect, nu pot fi reținute fapte sau acte de discriminare, așa cum sunt reglementate prin legislația în materie.

5. Sub aspectul declaratiilor reproduse in ziarul Nepuisag si reiterate de catre domnul , coroborate cu aspectele retinute de echipa de investigatii a Consiliului National pentru Combaterea Discriminarii, in opinia noastra, trebuie retinute urmatoarele aspecte:

5.1. Legea nr. 306 din 28 iunie 2004 privind exercitarea profesiei de medic, precum și organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România, publicata în Monitorul Oficial, Partea I nr. 578 din 30 iunie 2004 prevede in **articolul 39** obligațiile membrilor Colegiului Medicilor din România, in speta, lit.j) să respecte normele, principiile și îndatoririle deontologiei medicale; De asemenea in **articolul 40** privind obligațiile membrilor Colegiului Medicilor din România, ce decurg din calitatea lor specială de medici, sunt, printre altele: (...) **c)** să acorde, cu promptitudine și necondiționat, îngrijirile medicale de urgență, ca o îndatorire fundamentală profesională și civică; (...) **f)** să respecte drepturile pacienților.

5.2. Codul de Deontologie Medicala adoptat de Adunarea Generala Nationala a Colegiului Medicilor din Romania prin Decizia nr.3 din 25.03.2005, publicat in Monitorul Oficial nr.418/18.05.2005 prevede in **articolul 3** ca: "Sănătatea omului este telul suprem al actului medical. **Obligația medicului consta în a apăra sănătatea fizica și mentala a omului**, în a usura suferințele, **în respectul vieții și demnității persoanei umane, fără discriminări în funcție de varsta, sex, rasa, etnie, religie, naționalitate**, condiție socială, ideologie politica sau orice alt motiv, în timp de pace, precum și în timp de război. Respectul datorat persoanei umane nu încetează nici după decesul acesteia. Articolul 4 prevede ca: "În exercitarea profesiei sale, **medicul acorda prioritate intereselor pacientului, care primeaza asupra oricăror alte interese**", Articolul 5 precizeaza ca: "În exercitarea profesiei sale, medicul este obligat sa respecte drepturile fundamentale ale omului și principiile etice în domeniul biomedical iar Articolul 6 prevede ca: "**Este interzis medicului, în exercitarea profesiei sale, sa impună pacientului opiniile sale personale de orice natura ar fi acestea.**"

In acelasi sens, Articolul 35 prevede faptul ca: "Medicul trebuie sa fie model de comportament etico-profesional, contribuind la creșterea nivelului sau profesional și moral, a autorității și prestigiului profesiei medicale pentru a merita stima și încrederea pacienților și a colaboratorilor" iar articolul 51 prevede ca: "**Exercitarea profesiei medicale nu trebuie facuta impersonal, ci incercand stabilirea unei relații umane cu pacientul**, pentru ca, la nevoie, compasiunea din partea medicului sa nu para un act formal."

6. Coroborand obligatiile prevazute in Codul de deontologie medicala cu prevederile O.G. nr.137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare cu modificarile si completarile ulterioare retinem ca **art.2 alin.3** prevede: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe...” iar **art. 19** din același act

normativ prevede că *“Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.*

7. Ordonanța nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede că exercitarea oricărui drept recunoscut de lege este asigurată fără nici o discriminare. Având în vedere obligațiile continute în actele enumerate mai sus precum și înscrisurile anexate la dosar, în opinia noastră, se poate deduce că au fost făcute afirmații vis a vis de faptul că pacienta nu cunoaște limba română, în condițiile în care aceasta se afla într-o stare fizică deosebită, fiind transportată cu serviciul de salvare la camera de urgență. Având în vedere contextul în care au fost făcute aceste afirmații, precum și calitatea celui care le-a făcut, indiferent că s-a spus sau nu *“mergeți la Budapesta”*, se poate reține faptul că afirmațiile respective au generat ca efect o defavorizare nejustificată a unei persoane sub aspectul demnității sale cât și a unei atmosfere umilitoare, în condițiile fizice în care se afla. În opinia noastră, afirmația a fost făcută, în contextul în care medicului i s-a precizat că pacienta nu vorbește limba română, rezultând fără echivoc că este de naționalitate maghiară, însă, în situația dată, calitatea de medic ar fi impus cu prioritate asigurarea imediată a actului medical ghidată de principiile, de altfel, statuate prin Codul de deontologie medicală referitoare la **stabilirea unei relații umane cu pacientul, pentru ca, la nevoie, compasiunea din partea medicului să nu para un act formal, abținerea din partea medicului, în exercitarea profesiei sale, să impună pacientului opiniile sale personale de orice natură ar fi acestea, asigurare priorității intereselor pacientului, care primează asupra oricăror alte interese precum și respectul vieții și demnității persoanei umane, fără discriminări.**

8. Examinând petiția, actele depuse la dosar, dispozițiile legale incidente, în opinia noastră, considerăm că faptele care fac obiectul petiției, în particular afirmațiile medicului făcute în momentul exercitării actului medical referitoare la cunoașterea limbii române de către pacienta, având în vedere că aceasta este de naționalitate maghiară, întrunesc elementele constitutive prevăzute O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate nu sunt fapte de discriminare conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare
2. Clasarea dosarului
3. Prezenta hotărâre va fi comunicată petentului și Spitalului Județean Târgu-Mureș
4. Prezenta hotărâre poate fi atacată în termen de 30 de zile la autoritatea emitentă potrivit art. 7 alin. 1 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Data redactării hotărârii: 24.01.2006

COLEGIUL DIRECTOR

1. ASZTALOS CSABA FERENC –Membru
2. GERGELY DEZIDERIU -Membru
3. IONIȚĂ GHEORGHE -Membru
4. MACOVEANU CORINA NICOLET
5. ROȘU MĂDĂLINA RALUCA -Membru
6. TRUINEA PAULA ROXANA –Membru
7. VASILE ANA MONICA -Membru

